

Abstrakt

Tato práce se zabývá diskriminací osob s duševním onemocněním na úřadech České správy sociálního zabezpečení. Cílem práce je odpovědět na výzkumné otázky, které se ptají na to, jestli se osoby s duševní poruchou s nějakou diskriminací potkává v průběhu žádání o invalidní důchod. Diskriminační prvky se hledají jak v chování pracovníků, tak v legislativním nastavení přidělování důchodů. Chování pracovníků je vysvětleno pomocí teorie rámování. V teoretické části je popsána přímá a nepřímá diskriminace, teorie rámování a teorie liniových pracovníků se kterými se dále v práci pracuje. Dále je naznačen postup přidělování invalidních důchodů, který se v praktické části porovnává se zkušeností respondentů. V praktické části jsou odpovězeny výzkumné otázky pomocí několika rozhovorů s respondenty s duševním onemocněním, kteří si prošli procesem žádosti a invalidní důchod a s respondenty, kteří pracují jako posudkový lékaři na správě sociálního zabezpečení. V této části se nachází i diskuze, která rozebírá schéma průběhu, které se projevilo u všech respondentů s duševním onemocněním. V závěru jsou shrnuty všechny zjištění a odpovědi na výzkumné otázky.